

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/137/2014
Identifikačné číslo spisu:	8014200676
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8014200676.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa Mgr. S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/41/2014-16 zo dňa 7. augusta 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/41/2014-16 zo dňa 7. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom s poukazom na ustanovenie § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. marca 2014, ktorým priznala navrhovateľovi od 20. septembra 2013 invalidný dôchodok v sume 321,40 Eur mesačne, zvýšený od 1. januára 2014 na 329,20 Eur mesačne a rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. marca 2014, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku a rozhodla, že podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. bude navrhovateľovi naďalej vyplácať invalidný dôchodok v sume 368,30 Eur mesačne a nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume 321,40 Eur mesačne zaniká.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní nebolo sporné, že navrhovateľ je poberateľom invalidného dôchodku podľa právnych predpisov platných do 31. decembra 2003. Na základe žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku zo dňa 08.08.2013 bol jeho zdravotný stav posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne pobočky Prešov dňa 20.09.2013 so záverom, že navrhovateľ je naďalej invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie; bol posúdený aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z. so stanovenou 75 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za rozhodujúce zdravotné postihnutie - choroby dýchacej sústavy podľa kap. VIII,

oddiel B, položka 1c prílohy č. 4 zákona.

Keďže navrhovateľ je naďalej invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb., nebolo čo podľa zákona č. 100/1988 Zb. zvyšovať, preto odporkyňa rozhodla v súlade so zákonom, ak podľa § 263 ods. 1 zákona zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku.

Zároveň postupovala správne, ak žiadosť navrhovateľa posúdila aj ako žiadosť o priznanie invalidného dôchodku podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z. z. Postupom podľa § 73 ods. 1 zákona mu bola vypočítaná suma invalidného dôchodku na 311,30 Eur mesačne, následne po zákonomnom zvýšení o 10,10 Eur mesačne 321,40 Eur mesačne. Pretože pôvodne určená suma invalidného dôchodku je vyššia, odporkyňa rozhodla v súlade s ustanovením § 263a ods. 5 zákona, že naďalej bude navrhovateľovi vyplácať invalidný dôchodok v sume 368,30 Eur mesačne a nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume 321,40 Eur mesačne zaniká.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nemá zo zákona právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu a žiada, aby ho odvolací súd zrušil ako nepreskúmateľné, lebo krajský súd nezohľadnil jeho zhoršený zdravotný stav. Okrem chorôb uvedených v znaleckom posudku trpí aj skoliózou chrbtice a hepatitídou typu B, okrem toho má stále zápaly pečene, čo znižuje jeho možnosť zamestnania. Namietal tiež, že krajský súd sa nezaoberal jeho aktuálnym zdravotným stavom, vychádzal z podkladov staršieho dáta alebo podkladov, ktoré sa zaoberali iba jeho respiračnými chorobami. Pre zlý zdravotný stav už nemôže pracovať, preto žiada plnú invaliditu a tomu primeraný dôchodok, lebo žije v spoločnej domácnosti s matkou a dôchodok nepokryje ani ich základné potreby.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhovateľom uvádzané dôvody nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. K námietke, že krajský súd sa nezaoberal jeho zdravotným stavom uviedla, že navrhovateľ bol poberateľom invalidného dôchodku podľa právnych predpisov platných do 31. decembra 2003 a na základe žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku bol jeho zdravotný stav posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, pobočky 20. septembra 2013 so záverom, že je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. a aj podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu schopnosti 75 %, preto odporkyňa správne posúdila jeho nárok na invalidný dôchodok podľa oboch predpisov. Ďalšie zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nemá vplyv na sumu invalidného dôchodku, pretože navrhovateľ bol uznaný za invalidného s mierou poklesu 75 % a invalidný dôchodok bol vypočítaný podľa § 73 ods. 1 zákona č. 461/2003.

Odporkyňa považuje rozhodnutie krajského súdu za vecne správne, preto navrhuje, aby ho odvolací súd podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.10.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal odvolací súd rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, a to

najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil ich zákonnosť a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami navrhovateľa.

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku podľa §263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Odporkyňa v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedla, že nakoľko navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, na základe žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku bol dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdený podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, a zároveň bola jeho žiadosť posúdená aj ako uplatnenie nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Z lekárskej správy posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne pobočka Prešov zo dňa 27.09.2013, ktorá posudzovala aktuálny zdravotný stav navrhovateľa za jeho účasti vyplýva, že navrhovateľ je naďalej invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie a zároveň je invalidný aj podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75 % za rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa kap. VIII, odd. B, pol. 1c prílohy č. 4 zákona).

Navrhovateľ bol uznaný za invalidného podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb., podľa ktorého občan je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie. Teda na rozdiel od čiastočnej invalidity podľa § 37 ods. 3 cit. zákona, kedy je občan pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav schopný vykonávať doterajšie, alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok, u navrhovateľa ide o plnú invaliditu, ktorú nemôžu ovplyvniť prípadné ďalšie pridružené ochorenia. To platí aj pre výpočet invalidného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z., ktorý bol vypočítaný podľa § 73 ods. 1. Podľa tohto ustanovenia, suma invalidného dôchodku poistenca, ktorý má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %, sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako. Navrhovateľovi bola stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75 %, takže v zmysle citovaného ustanovenia by navýšenie tejto miery nemalo vplyv na výšku vypočítaného invalidného dôchodku.

Keďže u navrhovateľa sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu invalidného dôchodku podľa oboch právnych predpisov a z porovnania výšky sumy invalidného dôchodku podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. a podľa § 73 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. vyplýva, že dôchodok priznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb. je vyšší, odporkyňa rozhodla v súlade s ustanovením § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z., keď rozhodla o výplate dôchodku vo vyššej sume.

Z vyššie uvedených dôvodov preto aj odvolací súd považoval preskúmané rozhodnutia odporkyne za zákonné a rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.